

NS-Kampskrig

#214

2 / 2025 (136)

Encyklopædi - Michael Kühnen

146 - WERWOLF

I den tyske nationalsocialisme henviser udtrykket "varulv" til væbnet politisk kamp. Dette går tilbage til Tysklands middelalderlige historie, hvor mænd, der kaldte sig "varulve", forsvarede folkets ret og frihed med væbnet kamp og med Feme's hemmelige jurisdiktion i tider med svaghed i den kejserlige stat, lokale herskeres vilkårlighed eller besættelse af fremmede

tropper. Denne gamle tradition blev taget op igen af den nationalsocialistiske ledelse i Det Tredje Rige i krigens sidste år, og den forsøgte at organisere en partisanekamp mod de fjendtlige styrker fra Anden Verdenskrig, der var rykket frem på tysk jord. Denne partisanbevægelse fra 1945/56 JdF blev kaldt "Werewolf" og blev indtil overgivelsen støttet af en radiostation af samme navn, sin egen avis samt brochurer. Werewolf-kampen sluttede først i første halvdel af 1946/56 JdF.

I lyset af det nazistiske forbud og undertrykkelsen af nationalsocialismen i efterkrigstiden og frem til i dag opstod der også gentagne gange enkeltpersoner og grupper fra den nye generations nationalsocialisme, der forsøgte at organisere en væbnet kamp under sloganet Werewolf. New Front-fællesskabet har følgende holdning til varulven:

Skabelsen af et ægte folkefællesskab er det centrale politiske mål for det nationalsocialistiske tyske arbejderparti og er kun muligt med folkets samtykke og dets frie vilje, gennem massernes tillid til partiet, som partiet må gøre sig fortjent til og kæmpe for, som det må gøre kur til. Hvis partiet kan operere i et demokrati af vestlig type, der overholder dets principper om, at flertallets mening skal dannes og udtrykkes frit, og at den eneste forudsætning for at gribe magten er at vinde flertallet i frie valg, vil det føre en kamp for lovlig revolution med demokratiets midler og afvise væbnet modstand. Men hvis partiet forbydes og forfølges, er den væbnede kamp for frihed etisk berettiget. Dette er utvivlsomt tilfældet i alle de tre nuværende tyske delstater på grund af besættelsesmagtens nåde.

Etisk begrundet betyder dog ikke automatisk, at det er taktisk nødvendigt. På trods af forfølgelse og forbud giver den liberale kapitalismes system i Forbundsrepublikken Tyskland (BRD) og i Forbundsrepublikken Østrig i det mindste et vist spillerum for organiseringen af den politiske kamp for frihed og for genopbygningen af partiet. Dette spillerum skal bruges og bliver brugt gennem det lovlige organisatoriske arbejde i frontorganisationerne og masseorganisationerne i Ny Front og gennem NSDAP/AO's illegale propagandaarbejde. Organiseringen af en yderligere væbnet kamp - Varulven - kan ikke fremme denne frihedskamp i den nuværende historiske situation, men kan kun hindre og lamme den.

Varulven bliver hverken forstået eller støttet af folket i øjeblikket og ville meningsløst aflede de bedste kammerater fra kampens afgørende fronter, bringe dem i fare og til sidst ofre dem på kort tid. Den nuværende nationalsocialistiske bevægelse ville forbløde i forsøget på at organisere den væbnede kamp i Tyskland. Derfor er varulven på nuværende tidspunkt hverken en del af Ny Fronts eller NSDAP/AO's strategi eller taktik. Den eneste forudsætning for varulven er en total forfølgelse, der ikke længere tillader nogen anden aktivitet, og/eller en utilfredshed blandt folket, der er vokset så meget, at den væbnede kamp bliver hilst velkommen og støttet af masserne.

147 - VILJE

Nationalsocialismen tager udgangspunkt i livets virkelighed, der er bestemt af naturlove. De vigtigste af disse livslove, som gælder ens for alle livsformer og arter, er arvelighed, differenciering og kamp for tilværelsen med den deraf følgende selektion (se Elite).

Menneskearten er imidlertid den eneste kendte livsform, der har en fri vilje og derfor midlertidigt - om end på bekostning af dekadence og artens endelige død - også kan leve imod livets

love. Bevarelse af arten og udvikling af menneskearten sikres derfor ikke af fremherskende instinkter og reflekser, men kræver den bevidste vilje til at leve i overensstemmelse med arten og naturen. Derfor er viljen et af nøglebegreberne i nationalsocialismen, hvis hovedmål er bevarelsen og udviklingen af den ariske race (se arisk).

Det drejer sig selvfølgelig først og fremmest om nationalsocialismen som livsholdning, dvs. værdiidealismens etik. Nationalsocialismen uddanner mennesker med vilje. Personligheder, hvor erkendelse, vilje og handling smelter sammen til en enhed (se også Frelse aka Heil). Erkendelsen muliggøres af nationalsocialismens videnskabelige erkendelsesdoktrin, den biologiske humanisme: handlingen finder mening og fuldførelse i den bevidste kamp for den nye orden.

Erkendelsen forbliver dog frugtesløs, og menneskets kamp for tilværelsen er ikke tænkelig uden viljen! Uden viljen er intet tænkeligt, verden og livet synker ned i værdi og meningsløshed. Viljen er imidlertid i stand til - inden for rammerne af naturlovene - at gøre alt. Viljen skaber en ny verden og giver menneskelivet mening og værdi.

Da mennesket er et samfundsvæsen, har dets bevarelse og udvikling af arten også brug for en samfundsvilje: Det har brug for en viljesbærer, som samler alle energier, kræfter og viljepræstationer fra hver enkelt menneskekammerat i en total mobilisering, organiserer og leder dem mod det fælles mål. Denne viljesbærer er det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti)!

Partiet er det nødvendige og grundlæggende viljesfællesskab og dermed den organisatoriske og politiske fortrup for de store og omfattende viljesfællesskaber i nation og imperium, som det kæmper for, former og bærer. Nationalsocialismens verden og liv - det er alene de evige livslove i naturen og den egen frie vilje, som smelter sammen med partiets kollektive vilje!

148 - TIDENS GANG

En ægte revolution er en omvurdering af alle værdier, ændrer dermed livsfølelse, målestokke og ideer og bringer således en ny verden, en ny time out. Revolutioner er vendepunkter! Derfor er en revolution som regel også forbundet med en ændring af tidsberegningen, i det mindste forsøget på det.

Kristendommens revolution skabte således kalenderen "efter Kristi fødsel", mens oplysningstidens revolution forsøgte at indføre en kalender "Republikkens år", som skulle begynde med proklamationen af den franske republik, men som blev afskaffet efter kun få år af Napoleon. Det skal også nævnes, at den italienske fascisme talte årene i den "fascistiske æra", som begyndte med marchen mod Rom i 1922, der førte til det fascistiske partis magtovertagelse.

Nationalsocialismen er den afgørende revolution i moderne tid og indleder den vending i tiden, som vil føre til den nye orden. Det egentlige revolutionære indhold i denne nationalsocialistiske vending er den biologiske tænkning i politik, som er afledt af den biologiske humanismes videnskabelige epistemologi og ledsaget af en ny etik, værdiidealismens holdning til livet.

Livet, som er formet af denne tidsvending, er derfor bevidst afstemt med biologiske naturlove som arvelighed, differentiering og kampen for tilværelsen samt med den etisk funderede vilje til fællesskab. Det er derfor indlysende, at den nationalsocialistiske verdensbevægelse også udtrykker og symboliserer denne tidsvending ved en ny tidsberegning overalt, hvor ariere

lever. Denne tidsberegning henviser til den geniale personlighed hos skaberen af det nationalsocialistiske verdensbillede og parti, tidsomdrejeren og bæreren af den ariske races frelse (se også Frelse aka Heil) - til lederen A D O L F H I T L E R !

Med Adolf Hitlers fødsel begyndte den nye tid, i hans navn vil den tage form i den nye orden. Derfor begynder den 20. april 1989 - Führerens fødselsdag - det første "Führerens år" (JdF) og dermed den nationalsocialistiske æra for alle nationalsocialister i verden.

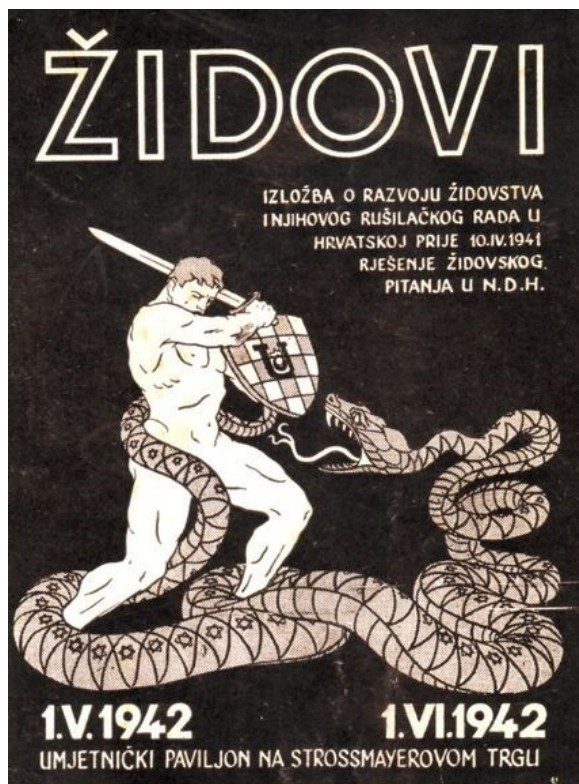
149 - RENTEBINDING

Nationalsocialismen stræber efter at opbygge et socialistisk folkefællesskab. En sådan ikke-marxistisk socialisme med en folkelig karakter er baseret på lighed i rettigheder og pligter for alle medlemmer af folket på arbejderklassens etiske grundlag (se Etik).

Folkekommeratens vigtigste ret er derfor retten til at arbejde. Ligeledes er det folkekommeratens første pligt at arbejde mentalt eller fysisk for folkefællesskabet, som det kræves i punkt 10 i partiprogrammet for det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti. Enhver indkomst uden arbejde eller indsats afvises principielt.

Folkekommeraten lever af sit arbejde, bliver betalt efter sin ydelse og tjener folkefællesskabet med sit arbejde, efter sine talenter og efter bedste evne. Denne grundlæggende etiske holdning har også konsekvenser for pengesystemet i den nationalsocialistiske folkestat (se stat), som det fremgår af punkt 11 i partiprogrammet:

AT BRYDE INTERESSENS TRÆLDOM. Dette krav er en hjørnesten i partiprogrammet og et af de vigtigste krav i nationalsocialismen generelt.

Renten er det perverse højdepunkt i kapitalismens udbytende økonomiske form. Det er nødvendigt at gøre op med ideen om, at ikke kun mennesket, men også penge "arbejder", hvilket i ekstreme tilfælde fører til, at folk, der har penge nok, i stedet for at arbejde selv, kan lade disse penge "arbejde" i deres sted (gennem lån, renter, spekulationsgevinster, børsmånbulationer osv.) Kun ved at bryde bindingen til renterne er det muligt at skabe en ny orden, hvor det ifølge lederen Adolf Hitlers ord ikke er manden, der er til for økonomien og økonomien for pengene, men hvor princippet gælder: **"Pengene er til for økonomien, og økonomien er til for mennesket."**

Kun ved at bryde rentetvangen og indføre en rentefri økonomisk orden kan den dødbringende konkurrence både i privatøkonomien og mellem staterne forvandles til en fredelig konkurrence, hvor alle skal leve og kan leve uden at blive udnyttet. Der er nok til alle, hvis

der styres rationelt, og der udvikles en kredsløbs- eller ligevægtsøkonomi, hvor penge ikke konstant trækkes ud af kredsløbet for som rentepenge at tjene profitten og de politiske interesser hos dem, der hersker over renteøkonomien og pengenes verden.

En national økonomis frihed kan kun opnås ved at gøre verdens højfinans umyndig, som gør folk til slaver ved hjælp af renteøkonomien og holder dem afhængige - og dermed også tjener den zionistiske stræben efter verdensherredømme (se zionisme). Kampen mod denne trældom af renter er derfor ikke kun en national, men en verdensomspændende kamp for frihed. En vigtig udenrigspolitisk allieret i denne kamp er religionen islam, som forbyder renteøkonomi.

Nationalsocialismen bryder rentens trældom og eliminerer dermed den vigtigste kilde til arbejdsløs og ubesværet indkomst internt og frie folks trældom eksternt. Den første konkrete foranstaltning efter revolutionen er nationalisering af alle banker, forsikringsselskaber og andre monetære virksomheder. Kontrollen over den nationale valuta skal helt og holdent ligge hos folkets stat.

150 - ZIONISME

Zionismen er jødedommens nationale bevægelse og dermed statsideologien i røverstaten Israel. For så vidt som zionismen hævder at ville skabe en jødisk nation, der danner sin egen stat, som sikrer det jødiske folks overlevelse og udvikling, er der intet imod det. Det ville være en normal stræben for ethvert folk, og alt, hvad der bidrager til at gøre jødedommen til et normalt, åndeligt sundt og ligeværdigt folk, skal hilses velkommen. Men en sådan jødisk stat kan ikke eksistere i Palæstina og være baseret på jordtyveri, som araberne og især de palæstinensere, der bor der, med rette kæmper imod.

Men vigtigere end denne regionale konflikt om røverstaten Israel er det faktum, at målet for jødedommen og dens nationale bevægelse ikke er at skabe en normal nationalstat, men at vinde verdensherredømmet. Derfor er staten Israel heller ikke en normal stat, men et konspiratorisk center, der er udstyret med statslig suverænitet. Den er ikke målet for national stræben, men et redskab på vejen til verdensherredømme. De jødiske samfund, der er spredt over hele verden, er heller ikke folkegrupper, der stræber efter indvandring til deres hjemstat, men yderligere magtfulde redskaber i denne stræben efter dominans, og derfor tænker de heller ikke på at forlade deres magtpositioner over hele verden og emigrere til Israel.

Zionismen er verdensjødedommens organiserede magt i jagten på verdensherredømme. Den udnytter røverstaten Israels statslige suverænitet samt den dobbelte loyalitet hos de indflydelsesrige og magtfulde jødiske samfund, zionistiske verdensorganisationer og enkeltpersoner over hele verden. Dermed bliver zionismen en verdenspest, der truer alle folkeslags frihed, og en udfordrende illusion, der giver det "udvalgte folk" ret til at dominere og udnytte alle folkeslag.

Den verdensomspændende modstand skabes åndeligt af den såkaldte antisemitisme, politisk af en antizionistisk frihedskamp, som fandt et første højdepunkt, da det overvældende flertal af de nationer, der er repræsenteret i FN, højtideligt forbød zionismen som "racisme" - det vil sige bestræbelsen på at betragte sit eget folk som overlegent og som "udvalgt" til at herske over de andre.

I Tyskland formulerer det nationalsocialistiske tyske arbejderpartis partiprogram de antizionistiske krav i punkt 4-8, som indeholder den racemæssige adskillelse mellem ariere og jøder og

stræben efter nationalt styre af tyskere for tyskere. Antizionismen er således en af de vigtigste komponenter i det nationalsocialistiske partis politiske kamp.

Alt i alt stræber nationalsocialismen efter en verdensomspændende endelig løsning på det jødiske problem, hvilket hverken betyder udryddelse af det jødiske folk eller forfølgelse, som den fjendtlige grusomhedspropaganda hævder (se også Holcaust). Den virkelige endelige løsning er at muliggøre og genoprette friheden for de mennesker, som zionismen i dag påvirker, kontrollerer, dominerer og udnytter, og det er at hjælpe det jødiske folk til at blive et normalt folk, der ikke længere er menneskehedens svøbe.

Sjov under hagekorset

Nationalsocialistisk aktivisme har også sine lysere øjeblikke! Her er et uddrag fra Gerhard Laucks hæfte "Sjov under hagekorset".

53.

Fra *Der Bismarck-Deutsche*:

Churchill tager til det hinsides.

"Til gulvvaskerne!" beordrer Sankt Peter.

"Hvad?" Churchill svarer: "Skal jeg, en stor statsmand, skrubbe gulve? Hvad laver Roosevelt?"

"Stalddreng!"

"Det er endnu værre! Og Stalin?"

"Gaderengøring!"

Churchill, der nu er meget alvorlig, spørger: "Er der ikke nogen chance for en forandring?"

Peter ryster på hovedet og svarer: "Ikke så længe Adolf sidder på kontoret!"

54.

Nogle gange har selv en hardcore-aktivist bare ikke lyst til at gå ind i politiske diskussioner med fremmede på gaden. Da en mand stirrede på mig, kom hen og sagde: "Jeg så dig i fjernsynet i sidste uge, gjorde jeg ikke?", så jeg ham bare i øjnene, grinede og svarede: "Det må have været min onde tvillingebror!"

Han grinede bare. For eller imod, han havde åbenbart også humoristisk sans.

Hvis bare mor havde reageret på samme måde, dengang jeg var barn og blev taget med hånden i kagedåsen!

NSDAP/AO er den største leverandør af nationalsocialistisk propagandamateriale i verden. Den udgiver hundredvis af bøger og tidsskrifter på snesevis af sprog. Den er også vært for hundredvis af websteder.

Tilmeldingsformular

() Abonnement på dette tidsskrift for de næste tolv numre. 30,00 Euro eller US\$30.00. [Angiv venligst hvilken sprogudgave du ønsker!]

() Donation - DIN støtte gør vores arbejde muligt!

Name _____

Street _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfrit) E-mail-adresse / telefon _____

Checken skal være udstedt til: NSDAP/AO

Send til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA (eller udelad "NSDAP/AO".)